

Dolge pravde krščanski konec.

Komur ni neznan visoki Boč, ta je gotovo že slišal o Studenški graščini, katera je stisnjena celo pod goro ter o vaséh, katere so bile njej podložne in so morale njej raboto, desetino itd. odrajavati. Tudi Sesterže, lična vas v Majšperski župniji, je izmed ovih. Imela je pa potem tudi neke pravice na logovih ali gozdih, kakor tudi na pašnikih omenjene graščine. Marsikateremu čitatelju »Slov. Gosp.« so že dobro znane pravde in tožbe, katere so se, če se ne motim, celih 60 let motale. Ko je bila ta graščina last g. Sparovica, se je ta stvar tako zamotala, da je nalašč za to postavljena komisija in potem c. in kr. okr. glavarstvo Ptujsko, niti visoko c. in kr. namestništvo ni moglo zravhati. Ko je pa pred nekolikimi leti prišla graščina v last redovnicam čč. sestrám Magdalenkam sklenila se je po spiritualu č. g. Adolfa Hytrek-a dne 15. grudnia 1892 zadnja pogodba ter je naša vas že od graščinskih zemljišč dobila za vsem celih 212 oralov gozda in pašnikov. Zdaj, hvala Bogu, je štenja odmotana. Veliko jih je hotelo videti, kar vi vidite pa niso videli (Luk. 10, 24). Veliko mladih in starih slišal sem reči: Rad bi konec včakal! Pa žal, veliko jih že hladna zemlja krije in niso ga včakali, a mi, hvala Bogu, smo ga vendar včakali. Za konec tega poravnjanja ponudili so se nam še preč. g. spiritual, da opravijo daritev sv. maše v zahvalo za srečen izid in blagor nas in naših rajnih, kakor tudi naših potomcev, katerim bode dano zemljišče h koristi.

K tej sv. daritvi so nas pa vse osebno povabili. In res na binkoštni ponedeljek so ob deveti uri sv. mašo peli in v slovesni opravi so tudi s sv. zahvalnico končali. Po sv. opravi povabili so nas vse v veliko sobo, kjer so nas pogostili med prijaznimi pogovori z dobro kapljico. Za vse to, posebno pa za najsvetejšo daritev se jim presrčno zahvaljujemo. Obljubili so nam še, da hočejo tukaj nekje blizu naše vasi kapelico postaviti, v kateri naj bi se tudi daritev sv. maše služila.

Bog jim naj moč, da bi se to vresničilo, saj tudi vaščanje pri tej svrhi ne bodo rok križem držali. Torej še enkrat: hvala preč. g. spiritualu in čč. redovnicam v imenu cele občine! Jakob Sagadin.

Gospodarske stvari.

Poročilo kmetijskega društva »Kmetovalec« v Gotovljah v Savinjski dolini.

Dovolite, gospod urednik, da sicer po mojih skromnih močéh opišem malo XI. občni zbor društva »Kmetovalec«, ki se je vršil dne 28. maja t. l. v gostilni gosp. Ivan Kopriva v Gotovljah in poročam nadalje o delovanju tega velevoznega društva! Omeniti moram najpoprej, da nam je g. Ivan Kopriva prostor za zborovanje krasno pripravil in pridne roke tukajšnjih vrlih deklet okrasile so nam prav lepo z vencí prostore zborovanja. Vreme je bilo spomladansko prijetno, zatoraj je bila pa tudi vdeležba ogromna.

Počastili so nas z mnogo številnim dohodom naši vrli sosede Žalčani, tukaj naj posebnó omenim našega najblagomilejšega podpornika g. Ivan Hausenbichlerja, veleposestnika in župana v Žalci, kateri nas ob vsaki priliki počasti s svojim pohodom. Počastilo nas je tudi več Pletrovčanov, Vrbenčanov, Grižanov, Št. Pletrečanov, Pireščanov in drugih. Pogrešali pa smo pri tem zborovanju naše sosede Celjane, ker žal nobeden ni došel: toraj drugokrat na svidenje! Ko se tako razposedemo po naših nam odločenih prostorih, predstavi se nam naš vrli predsednik, gosp. Anton Goršek, pozdravi s svojim

kreplekim pesniškim glasom došle, otvori zborovanje in prečita spremenjena in na novo potrjena pravila, katera ne obsegajo samo občine Gotovlje, temveč tudi nje okolico.

Iz društvenega poročila smo slišali, kako da društvo na čast odbora in v čast celej Savinjski dolini dan za dnevom vrlo napreduje. To razvidimo lahko kmalu, ker šteje že v tem kratkem obstandu nad dve sto udov. Tudi društvena knjižnica narašča v naše veliko veselje prav povoljno. Tukaj naj omenim zopet enega naših mnogo zaslužnih rojakov, gosp. Blaža Cilenšek, župnika v Zagorji, kateri nam je poslal celi zabojček knjig velike vrednosti. Dal Bog mu več posnemovalcev! Udje tega društva imajo priliko čitati večinoma vse slovenske časnike. Gotovljani bodite toraj ponosni!

Kmetijsko orodje in stroje naročuje društvo pri vsaki priliki; takoj je to pomlad zopet, spoznavši nujno potrebo, naročilo veliki železni podzemeljski plug, tako šteje že tudi sedaj več kmetijskega orodja in strojev. Društvena drevesnica poveksala se je zopet za polovico, štela bode toraj nad tri tisoč deloma cepljenih, deloma necepljenih drevesc. Govor g. učitelji Ant. Petrička o škodljivcih sadnega drevja bil je strokovnjašk.

Izrekam mu na tem mestu še enkrat srčno zahvalo za koristne besede, katere je govoril. Vršilo se je za tem še več točk, kakor vpisovanje novih udov, oziroma vplačevanje letnine. Vpisalo se je zopet precej novih udov in nabrala v veselje blagajniku precej lepa vsotica. V novi odbor bili so zopet izvoljeni g. Anton Goršek, predsednikom, Anton Cilenšek, namestnikom, Davorin Antloga, tajnikom, Leopold Antloga, knjižničarjem, Franc Baš, blagajnikom, Franc Vizovišek, nadzornikom društvenega orodja in strojev, Andrej Antloga, Blaž Brinovc in Jakob Baš odbornikom. Nastopil je za tem tudi večkrat naš znani pesnik Franc Vizovišek in deklamoval novo sestavljene poezije, s katerimi vzbudi med ljudstvom veliko navdušenja in smeja ni konca ne kraja. Tudi naši vrli pevci niso zaostali, zapeli so nam več krasnih pesmij, posebno pa še izrekam v imenu odbora veliko zahvalo vrlim Žalskim pevcem, kateri so nas tudi počastili in razveselili s svojim ubranim petjem.

Med prosto zabave vršile so se za tem še raznovrstno napitnitnice. Proti deveti uri povzame zopet besedo, društveni predsednik, zaključí zborovanje, ter napije svitlemu vladarju Francu Jožefu, v katerega imenu se zbiramo in iz vseh grl zagromi trikratni živio!

Tako se je končal 11. občni zbor društva »Kmetovalec«, kateri nam ostane v vednem spominu. Častiti bralci »Slovenskega Gospodarja«, posebno po našem spodnjem Štajerju pa se lahko prepričajo iz tega kratkega poročila, da česar eden ne stori, storita dva in česar dva ali trije ne storijo, stori njih gotovo skoz zložnost več, zatoraj kličem zopet in zopet: snujmo društva, kajti le v slogi je moč! Davorin Antloga.

Sejmovi. Dne 17. junija pri Sv. Trojici v Slov. goricah. Dne 20. junija v Vitanji. Dne 21. junija v Studencih pri Mariboru, pri Sv. Tomaži pri Ormoži in v Marenbergu. Dne 22. junija pri Sv. Antonu v Slov. gor., v Št. Juriji pri Celji, v Sevnici in v Šoštanjí.

Dopisi.

Iz Celja. (Vinorejsko društvo za Celjsko vinsko okolišče.) Prebivalcem južno-stajarskih pokrajin je znano, da v vinorejskem oziru čem dalje bolj propadamo. Mnogo je sovražnikov, ki se z združenimi močmi zaganjajo na blagostanje vinorejca. Zdru-